

Vyjádření školitelky k doktorskému studiu Mgr. Olgy Chojnacké

Mgr. Olga Chojnacka (roz. Pavlíčková) studovala na FFUK v letech 1992-1999 dva románské filologické obory, a to francouzštinu a rumunštinu. Vynikala jako nadaná a pracovitá studentka, která uměla zúročit jak přednášky a semináře konané v Ústavu románských studií, tak stáže v zahraničí. Studium ukončila úspěšně obhájenou diplomovou prací „Rumunští spisovatelé ve francouzském exilu. Próza a esejistika po roce 1945“, jejíž téma propojovalo oba studované obory a odpovídalo diplomantčině dlouhodobému zájmu. Vzhledem k šíři a závažnosti tematiky, k níž v dané době neexistovala žádná souhrnná práce v Rumunsku ani jinde, komise pro SZK diplomantce doporučila, aby se mu v budoucnu hlouběji věnovala.

S tímto zaměřením vstoupila Mgr. Chojnacka do kombinované formy doktorského studia v roce 2001. V následujících letech plnila bez problémů úkoly stanovené studijním plánem, složila předepsané atestace a každoročně publikovala několik příspěvků k současné rumunské literatuře v „Literárních novinách“ a v internetovém časopise „Iliteratura“, kde jistou dobu působila i jako redaktorka rumunských stránek. Podílela se na překladech pro antologii současné rumunské poezie „Tahle čtvrt' je naše – Současní rumunští básníci“ (AB-ART 2008). Po pracovní stránce prokázala své filologické i pedagogické kvality jako lektorka češtiny na Fakultě cizích jazyků Bukurešťské univerzity, kde působila v letech 1999-2000. V další specializaci se orientovala na diplomacii a od září 2001 do ledna 2002 úspěšně absolvovala Diplomatickou akademii při Ministerstvu zahraničních věcí ČR. Krátce nato (2003) byla vyslána na odpovědné a časově náročné místo konzula při Velvyslanectví ČR v Rumunsku a po krátkém působení na MZV v Praze následovalo vyslání do stejné funkce na Velvyslanectví ČR v Moldavské republice (2009), v níž působí dodnes. Velké pracovní zatížení současně se starostí o rodinu (péče o malé dítě) způsobily, že Mgr. Chojnacka sice v roce 2006 úspěšně složila státní doktorskou zkoušku, ale nepodařilo se jí ve stanoveném termínu dopsat disertační práci, z níž měla rozpracováno několik kapitol. Jediným možným řešením, jak nepromarnit dosavadní úsilí, byl nový nástup do doktorského studia (2010), při němž byly studentce uznány její dříve složené atestace kromě státní zkoušky, kterou úspěšně složila 26. 5. 2011.

Disertační práce Olgy Chojnacké nazvaná „Exil jako tvůrčí proces. Kapitoly z rumunské exilové literatury ve Francii“ je první česky psanou monografickou prací o tématu, jež zůstává v posledních dvaceti letech stálou výzvou pro rumunské badatele. Poté co významná nakladatelství (Humanitas, Polirom aj.) vydala většinu literární produkce

představitelů rumunského exilu ve Francii (beletrii, eseje, memoáry, deníky), bylo možné očekávat zvýšenou snahu přiřčenit tento segment národní literatury k literatuře „domácí“ a podrobit ho analytickému a kritickému rozboru. Do současné doby však v Rumunsku vyšly jen slovníkové či encyklopedické práce (nejobsáhlejší encyklopedii rumunského literárního exilu sestavil Florin Manolescu, sám exulant) a kromě nich monografické studie zaměřené na některé výrazné osobnosti (Eliade, Cioran, Țepeneag apod.). Olga Chojnacka se ve své disertaci pokusila o syntetizující pohled na rumunský exil ve Francii v letech 1945-1989, přičemž místo faktografické popisnosti zvolila analýzu díla nejreprezentativnějších osobností, za něž lze považovat šestici vybraných autorů – Mircea Eliade, Virgil Ierunca, Monica Lovinescu, Dumitru Țepeneag, Paul Goma, Bujor Nedelcovici. Její detailní a nuancované rozbor přispívají k poznání, jaké charakteristické společné rysy se projevují v tvorbě těchto exilových spisovatelů, a v čem je naopak každý z nich originální a výlučný. Monograficky zaměřené kapitoly organicky propojuje ústřední téma práce – exil chápaný nejen jako existenční rámec, ale především jako motivující podnět tvůrčího procesu. Výsledkem úsilí Olgy Chojnacké je určitá mozaika rumunského literárního exilu ve Francii, která může být nepochybně dále doplňována a zpřesňována, ale už nyní představuje přesvědčivý celek, jehož výraznou předností je pevné ukotvení literárních děl do historického a společenskopolitického kontextu doby, a to jak ve vztahu k Rumunsku, tak ve vztahu k hostitelské zemi. K dalším kladným stránkám předložené disertace patří autorčina práce s rozsáhlou sekundární literaturou a její kultivovaná čeština.

PhDr. Libuše Valentová, CSc.